

[Undervisningsministeren.]

Landbruget!). Det ærede Medlem nævner Landbruget. Der behøver jeg ikke at nævne Navne, dem kender det ærede Medlem lige saa godt som eller bedre end jeg. Men lad mig nævne ogsaa det industrielle Omraade. Jeg nævner Julius Thomsen, den tidligere Direktør for Polyteknisk Læreanstalt, hvis Indsats f. Eks. i Kryolitindustrien har skabt et saadant Udbytte, at der er kyndige, der siger, at for dette aarlige Udbytte, som hans Forskning har skaffet, kan hele Udgiften, halvanden Million, til Polyteknisk Læreanstalts Drift afholdes. Eller jeg nævner Hagemann, hvad han har betydet for Sukkerindustrien her i Landet! Og saaledes kunde man nævne Eksempel paa Eksempel. Jeg tror derfor, det vilde være den daarligst mulige Sparsommelighed, om man, selv i de økonomisk allervanskeligste Tider, vilde sætte vore kulturelle Krav, vore Krav til Videnskabens Fremme, ned. Det, tror jeg, vilde hævne sig haardt og meget hurtigt. Naturligvis maa der anvendes fornuftig Sparsommelighed paa alle Omraader, men vi maa her i Landet, netop i et lille Land som vort mere end noget andet Sted, havde jeg nær sagt, fremdeles sørge for, at vor videnskabelige Forskning fortsat indtager et højt og hæderfuldt og internationalt agtværdigt Stade. Det er en økonomisk Nødvendighed baade for Landbrug og Industri, for hele det danske Erhverv, for hele vort Samfund. Naa, det ærede Medlem tog jo ogsaa sine Forbehold. Det ærede Medlem sagde i Indledningen af sin Tale, at han vilde gerne henlede Opmærksomheden paa Nødvendigheden af betydelige Besparelser, naar disse kunde ske uden Forringelse af vort Folks kulturelle Stade, og han sluttede med at sige, at han vilde gerne have Udgifterne til den højere Undervisning sat betydeligt ned, naar man ikke derved forringede Vilkaarene for den studerende Ungdom. Men naar disse to Forbehold tages og skal imødekommes, bliver der ikke meget ud af Sparsommelighedskravet.

Saa er der endelig et rent personligt Spørgsmaal til mig. Det ærede Medlem spurgte, om det var en Avisand, han havde læst samme Dag, tror jeg, eller Aftenen forud i „Ekstrabladet“ om, at Forlaget „Dänmark“ skulde have Monopol paa Skolebøger. Straks efter at det ærede Medlem havde talt, kunde han, hvis han havde læst „Ekstrabladet“, der finde mit Svar, for jeg var netop om Morgenen blevet ringet op af Bladet, som spurgte, hvad der laa bagved, og jeg havde svaret: Der lig-

ger ikke andet bagved end, at Forlagsboghandler Matthiasen for mig ligesom for en tidligere Undervisningsminister har forelagt Beregninger, som skulde vise, at efter hans Mening er Skolebøgerne alt for dyre. Nu har jeg netop nedsat en Kommission angaaende Skolebøgerne og ogsaa i Kommissoriet henvist til den økonomiske Side af Sagen, fordi jeg gerne overalt, hvor det kan ske uden Skade for Undervisningen og uden Forringelse af vort kulturelle Stade, vil indføre Besparelser, og det er jo en Klage, der har lydt gennem mange Aar fra Forældrene, at de maa betale Skolebøgerne for dyrt, og at de Bøger, der er brugt af et tidligere Barn, ikke kan bruges af et yngre Barn, fordi der er kommet nye Udgaver o. s. v. Da saa denne Mand, der formentlig er sagkyndig, kom med Beregninger o. s. v., henviste jeg ham til Formanden for dette Udvalg, Skolekonsulent Kaalund-Jørgensen, og de har haft en Samtale om Sagen. Det er det hele; dermed tror jeg at have besvaret det ærede Medlems Forespørgsel.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) omtalte Stendyszen i Broby Vesterskov, en af Sorø Akademis Skove. Det er et Spørgsmaal, det ærede Medlem har rejst for et Par Aar siden under Finanslovbehandlingen her, og det ærede Medlem sagde, at jeg havde afgivet Løfte om at lade denne Stendysse, der i Aarenes Løb er muldet til, udgrave. Det passer imidlertid ikke, jeg afgav ikke et saadant Løfte, hvad det ærede Medlem kan se i Rigsdagstidenden. Hvad jeg svarede, var, at jeg gerne vilde modtage en Indbydelse fra det ærede Medlem for personlig at se paa denne Stendysse. Det har fundet Sted, og da jeg saa Stendyszen, kom jeg en lille Smule i Tvivl om, hvorvidt det vil være rigtigt at udgrave den. Paa den ene Side ser man Stenene, paa den anden Side er de muldet til, man kan lige skimte nogle af dem, og egentlig er det meget interessant at se, at i Løbet af et Par Tusinde Aar, eller hvorlænge det nu har været, har Blade o. s. v. muldet denne anden Række af Stene til. I æstetisk Henseende blev jeg lidt i Tvivl om, om det egentlig vilde være rigtigt at udgrave dem. Imidlertid har jeg forhandlet med Skovrider Lorentzen, og han er villig til at lade en Udgravning foretage, men han maa tale med Nationalmuseet, der skal se paa Sagen. Det er for øvrigt en Tanke, der allerede var rejst, inden det ærede Medlem fremdrog Sagen her i Salen; allerede for 4 Aars siden har Skovrideren været opmærksom paa Spørgsmaa-